

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 4Tos/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625010199
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625010199.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Mareka Šenkára, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. júla 2025 sťažnosť odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 14Pp/2/2025-29 zo dňa 5. mája 2025 a takto

rozhodol:

Pod3a § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 14Pp/2/2025 zo dňa 5.5.2025 postupom podľa § 415 ods. 1 Tr. por., z dôvodov podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. návrh odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., naposledy bytom D. XX, B. C., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 0T/67/2024 zo dňa 29.5.2024, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne a trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 0T/50/2022 zo dňa 1.5.2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza, č. k. 0T/50/2022-77 zo dňa 18.7.2024, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., vo výmere 4 mesiace, zamietol.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že k pozitívnemu rozhodnutiu o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody môže súd pristúpiť len po zistení, že boli splnené tri zákonom stanovené podmienky.

Prvú podmienku, t. j. uplynutie polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, odsúdený splnil. Druhá podmienka predpokladá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Túto druhú podmienku, ako to aj vyplýva z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Ružomberok, odsúdený spĺňa len čiastočne. Nedošlo však k splneniu tretej podmienky, a to je naplnenie očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Súd podotkol, že všetky vyššie menované podmienky musia byť splnené kumulatívne (súčasne).

Okresný súd uviedol, že v prípade A. B. ide o osobu, ktorá má 7 záznamov v registri trestov. Už v minulosti (v roku 2020) mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, kedy v skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu. Bol odsúdený aj za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktorý vykonal. Potom bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 0T/50/2022 zo dňa 1.5.2022 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa

§ 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k podmienenému trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. V skúšobnej dobe sa neosvedčil, a preto mu bol nariadený výkon trestu. Medzitým bol odsúdený Okresným súdom Zvolen rovnako za prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., a to na trest domáceho

väzenia na 1 rok. Aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. OT/67/2024 pre prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák.

Okresnému súdu bolo zrejmé, že odsúdenému A. B. už v minulosti boli dané benefity v podobe podmieneného odsúdenia, ktoré nevyužil, a uvedená skutočnosť je podľa názoru okresného súdu tak významná (významná), na základe ktorej dospel k presvedčeniu, že u A. B. nemožno očakávať, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by viedol riadny život, a preto súd jeho návrh zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený A. B. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zhlásenú sťažnosť odsúdený následne prostredníctvom obhajcu odôvodnil písomným podaním zo dňa 26.5.2025, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 26.5.2025, a to nasledovne:

V prvom rade poukazuje na to, že vykonáva dva tresty odňatia slobody za dva nie závažné prečiny, ktorých závažnosť je vyjadrená v trestnej sadzbe, v rozmedzí ktorej mu bolo možné ukladať tresty odňatia slobody. Svoje konanie, ktorým došlo k ich spáchaniu, oľutoval, počas výkonu trestu odňatia slobody sa snažil plniť všetky pokyny, ako aj povinnosti uložené mu všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj ústavným poriadkom. O plnení všetkých zákonných povinností, ako aj pokynov príslušníkov ZVJS svedčí aj hodnotenie jeho osoby zo strany príslušného ústavu. Trestnoprávne následky spáchaných prečinov, t.j. jeho trestná zodpovednosť je vyjadrená vo vyššie uvedených uložených trestoch odňatia slobody, túto prijal bez výhrad a bez uplatnenia/využitia riadnych opravných prostriedkov. Premena pôvodne podmienne uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace predstavuje následok porušenia podmienne uloženého trestu odňatia slobody. Súd prvého stupňa pri zamietnutí jeho žiadosti o podmienne prepustenie túto odôvodnil výlučne jeho trestnou minulosťou. Zo záznamov v registri trestov u jeho osoby je zrejmé, že predchádzajúca trestná činnosť nemala stúpajúci/tendenčný charakter a v tejto súvislosti je potrebné na jej obsah prihliadať v širšom kontexte. Vo všetkých prípadoch odsúdení, ktoré prichádzajú v týchto súvislostiach podľa odôvodnenia uznesenia do úvahy, sa jednalo o prečiny, ktoré druhovo spolu nesúvisia (ohrozovanie mravnej výchovy mládeže, marenie výkonu úradného rozhodnutia, nebezpečné vyhrážanie). Skutočnosť, že trest vo výmere 4 mesiace, pôvodne uložený ako podmienený, bol premenený pre porušenie podmienky, práve predstavuje ten následok, že bol nariadený jeho výkon a z konštatovania porušenia tejto podmienky nemožno podľa jeho názoru automaticky vyvodzovať, že v prípade podmieneného prepustenia nepovedie riadny život. Za každé spáchanie trestného činu dostal príslušný trest, ktorého uloženie a výkon bez výhrad akceptoval. Súd však pri posudzovaní toho, či povedie riadny život v prípade prepustenia, len stroho prevzal do odôvodnenia jeho trestnú minulosť, ktorá podľa názoru súdu predstavuje „signifikantné skutočnosti“, na základe ktorých „nemožno očakávať, že v prípade prepustenia povedie riadny život“. Zákon však pri podmienkach možnosti podmieneného prepustenia nikde neuvádza, že v prípade, ak sa má jednať o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol pôvodne uložený ako podmienený, nemožno automaticky očakávať, že odsúdený nebude viesť riadny život len preto, lebo pred výkonom trestu porušil „podmienku“. Ak by tomu tak malo byť, zákon by ustanovil, že v prípade odsúdenia, ktoré bolo nariadené pre porušenie podmienok skúšobnej doby (nariadenie výkonu pôvodne podmienne uloženého trestu), sa má za to, že u odsúdeného nie je žiadna záruka, že povedie riadny život. Súd prvého stupňa tu podľa jeho názoru len analogicky prevzal jeho trestnú minulosť pre prečiny, bez ohľadu na preukázané polepšenie počas výkonu trestu, a iba z tohto dôvodu jeho žiadosť o podmienne prepustenie zamietol. Počas výkonu trestu plní všetky povinnosti uložené jednak zákonom, ako aj ústavným poriadkom, nebol ani raz disciplinárne potrestaný, jeho správanie bolo na požadovanej úrovni, prejavil záujem o pracovné zaradenie, z čoho možno usudzovať, že pokyny a príkazy príslušníkov ZVJS plní bez výhrad a pripomienok, pričom nebol účastný na žiadnych konfliktach, či už so spoluväzňami alebo príslušníkmi ZVJS. Teda výkon jeho trestov odňatia slobody je bezproblémový a svojím správaním počas výkonu trestu celkom zjavne preukázal polepšenie. Podotýka, že pri kratších trestoch odňatia slobody, ako je to aj v jeho prípade, nie je vôbec jednoduché dostať akúkoľvek disciplinárnu odmenu. V tejto súvislosti je podstatnejšie, že nebol nijako disciplinárne potrestaný a príslušný ústav pri subjektívnom hodnotení jeho osoby neuviedol nič, čo by nasvedčovalo tomu, že počas doterajšieho výkonu trestu by porušil akúkoľvek povinnosť. Počas výkonu trestu sa snažil jednať uvedomiť si následky svojho konania, za ktoré bez výhrad pri odsúdeniach prijal trestnú zodpovednosť, ale svojím správaním tiež preukázal polepšenie, plnil všetky zákonné

a ústavné povinnosti odsúdeného a snažil sa v rámci možnosti aj pracovne zaradiť. Nezanedbateľnou skutočnosťou je tiež to, že počas výkonu trestu udržiava časté kontakty

s družkou a deťmi (najbližšia rodina), ktorí mu všetci jednak veľmi chýbajú a ktorí ho na slobode nutne potrebujú, pretože družka pracuje turnusovo v zahraničí a počas tohto času je veľmi potrebné, aby bol doma s deťmi ich otec a dohliadal tak na nielen plnenie ich školských povinností, ale aby aj zabezpečoval o deti všetku starostlivosť.

Ako bolo uvedené v záverečnom návrhu na verejnom zasadnutí zo strany obhajoby, určenie skúšobnej doby pri podmienenečnom prepustení by už v jej minimálnom zákonnom trvaní jeden rok bolo pre jeho osobu do budúcnosti oveľa väčším mementom ako vykonanie zvyšku trestov odňatia slobody, pretože na slobode bude musieť viesť v takom prípade riadny život počas celej jej doby, ktorá bude vždy minimálne o štvrtinu dlhšia, ako je zvyšok aktuálnych trestov na vykonanie k dnešnému dňu, a to zároveň s tým rizikom pre jeho osobu, že ak sa v jej trvaní neosvedčí, tak bude nariadený výkon ich pomerných zvyškov, z ktorých už opätovné podmienenečné prepustenie nebude v zmysle zákona možné. Práve táto skutočnosť by predstavovala jednak prípadnú signifikantnú výstrahu pre jeho osobu, že počas skúšobnej doby jednoducho s vedomím možného „dovykonania“ zvyškov trestov bude musieť viesť riadny život, a zároveň predstavuje dostatočnú záruku pre spoločnosť, že mu zvyšky trestov nebudú „odpustené“, pretože ak riadny život nepovedie, súd mu ich nariadi vykonať bez ďalšej možnosti podmienenečného prepustenia. Predmetné skutočnosti predstavujú oveľa vyššiu záruku vedenia riadneho života po podmienenečnom prepustení ako v prípade vykonania celej dĺžky uložených trestov bez skúšobnej doby, pretože v súčasnosti ostáva vykonať ešte približne 9 mesiacov, pričom skúšobná doba v prípade podmienenečného prepustenia musí byť minimálne jeden rok. Ako odsúdený je samozrejme pripravený akceptovať aj dlhšiu skúšobnú dobu podľa uváženia súdu, čím sa záruka vedenia riadneho života ešte viacej zvýši, a to po dlhšiu dobu. Keby aj existovalo u jeho osoby riziko recidívy, tak je rovnaké aj v prípade vykonania trestov v celom rozsahu, ako aj v prípade podmienenečného prepustenia, akurát s tým rozdielom, že pravdepodobnosť vedenia riadneho života je u odsúdeného oveľa vyššia v prípade podmienenečného prepustenia s určením skúšobnej doby, ktorá v zmysle zákona bude vždy dlhšia ako zvyšok nevykonaných trestov.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol krajskému súdu uznesenie zrušiť a následne rozhodnúť podľa § 415 ods. 1 Tr. por., v spojení s § 66 ods. 1 písm. a), 66 ods. 3 Tr. zák.

o podmienenečnom prepustení jeho osoby z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. OT/67/2024 zo dňa 29.5.2024, ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT/50/2022 zo dňa 1.5.2022, ktorého výkon bol nariadený uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT/50/2022 zo dňa 18.7.2024 a určiť mu primerane dlhú skúšobnú dobu v jej zákonnej sadzbe podľa uváženia súdu. Zároveň uviedol, že ak to bude krajský súd považovať za potrebné v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 Tr. zák., je ochotný podriadiť sa aj prípadným uloženým obmedzeniam a povinnostiam uvedených v § 51 ods. 3 a 4 Tr. zák. alebo aj prípadnému nariadenému probačnému dohľadu vo výmere podľa uváženia súdu.

Prokurátorka sa k podanej sťažnosti odsúdeného písomne vyjadrila v písomnom podaní zo dňa 28.5.2025, a to nasledovne:

V celom rozsahu sa stotožňuje s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 14Pp/2/2025 zo dňa 5.5.2025, ktoré považuje za zákonné a správne. Na základe uvedeného navrhla, aby krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného A. B. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. V prípade rozhodovania o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie je súd povinný dôsledne skúmať, či odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre podmienenečné prepustenie a pri rozhodovaní vyhodnotiť všetky relevantné dôkazy tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní.

Okresný súd dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre vyslovenie, že odsúdený A. B. nespĺňa zákonné podmienky pre podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia

slobody a správne žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody zamietol. Možno konštatovať, že okresný súd k vyhláseniu rozhodnutia dospel po bezchybnom procesnom postupe a pri vydaní napadnutého uznesenia postupoval v súlade so zákonom, súčasne v odôvodnení uznesenia veľmi podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona umožňujúcich podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd z obsahu spisu zistil, že odsúdený A. B. žiada o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. OT/67/2024 zo dňa 29.5.2024, právoplatným dňa 29.5.2024, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT/50/2022 zo dňa 1.5.2022, právoplatným dňa 11.5.2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. OT/50/2022-77 zo dňa 18.7.2024, právoplatným dňa 18.7.2024 so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7Nt/24/2024 zo dňa 18.9.2024 bol určený spoločný výkon postupne uložených trestov odňatia slobody).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.